

GUITA XICA

Enmig d'un mar de barrets
dient que no amb tres fuets,
surt de la font i, folla, talla l'aire.
Morro avall per fer-se lloc,
repartint petons de foc,
deixa en la pell la petja patumaire.

Barra amunt, a poc a poc,
gronxa el llom i es fum pel foc
de massa déus i inferns, oh, aquella flaire
que convoca els plens com pets
del tabal que trempa drets
els tirabols i escup la plaça enlaire.

Via lliure, berguedans,
que ja ve la guita xica,
trampejant la revolica
sobre un cos de peus i mans.

Via lliure, berguedans,
que ja ve la guita xica,
que és la fera més bonica
dels Països Catalans.

De la plaça el més profund
s'engarrista barana amunt
volta rodó marcant el territori
i serà fins als darrers
tirabols, passacarrers,
cor i esperit d'aquest gran rebombori.

Cussà, Jordi. "Guita xica".